

Šlechta za socialismu

Co tehdy šlechta znamenala, kým byli lidé s „modrou krví“ a co se s nimi stalo po druhé světové válce? To byla témata, kterými jsme se zabývali v rámci březnového projektového dne, včetně vybraných konkrétních jmen šlechtických rodů, které jsou známé nebo nám nějakým způsobem sympatické, jako například Lobkowiczové nebo Šternbergové.

Už odpradáвна se lidská společnost dělila do různých tříd, především na poddané a šlechtu. Tenkrát znamenalo být pokrevním příslušníkem šlechty čest, postavení a moc, ale krátce po pádu hitlerovského impéria a nástupu socialismu se těmto kdysi mocným rodinám monarchů vedlo neslavně.

Ačkoli tehdejší režim hlásal rovno všem, jako světlou myšlenku dobré povahy, nedalo se toto říci o všech třídách společnosti. Šlechtické rody zakusily nemalou zkoušku, která se na všech do jednoho podepsala.

Režim stanovil „zákon“, který hlásal příslušníkům šlechtického řádu nižší postavení, uvedl je do špatného světla a nakonec odebral veškerý majetek, který postupně nahradil tím nejmenším, co socialismus mohl dát.

Postupem času se některým šlechtickým rodinám podařilo srovnat se ztrátami a žít poměrně v klidu. Režim ovšem chytře pod zástěrkou povolenky dovozoval šlechtickým rodinám vycestovat častěji do zahraničí a dával tak celým rodinám příležitost emigrovat- ovšem ne oficiálně. Byla to cesta, jak se „zbavit“ šlechty v Čechách.

Historie v naší zemi nebyla příliš přívětivá k šlechtickým rodinám, i přesto, že spousta z nich vykonala pro naši zemi mnoho dobrého. Postupem času se některé rodiny vrátily do Čech, ale i tak není jisté, jestli mohou na svou minulost tady zapomenout.